

'Over vijf weken piek bij ons'

Natasha Smit

Amsterdam ■ Er waren al grote tekorten in de zorg, maar door de komst van het coronavirus is die vraag alleen maar gegroeid. Met het platform Extrahandenvoorde-zorg.nl proberen organisaties als het ministerie van VWS en de GGD oud-zorgverleners te stimuleren om mee te helpen in de zorg. En dat lukt aardig: Landelijk hebben 20.000 mensen aangegeven dat ze opnieuw de zorg in willen en in de regio Kennemerland, Amstelland en Meerlanden zijn dat er 600.

Het is mooi dat zoveel mensen zich (opnieuw) beschikbaar stellen voor de zorg. Maar al die mensen, met al die verschillende kwaliteiten, moeten wel nuttig worden ingezet. Daar gaat Ad Warnar, de directeur van het netwerk Samen voor Betere Zorg over. Met zijn organisatie coördineert hij de aanmeldingen die in de regio Kennemerland, Amstelland en Meerlanden binnenkomen en verbindt hij die mensen aan de juiste zorginstellingen.

Angst

„We zijn blij met de grote opkomst, stelt Warnar (55). „Door het coronavirus vallen er veel zorgverleners uit. Sommige mensen worden ziek, bij anderen bestaat het vermoeden dat ze corona hebben en andere medewerkers stoppen met werken, omdat ze bang zijn om ziek te worden of hun gezin aan te steken. Die angst onder de zorgverleners is voelbaar en merkbaar.”

„Er was echter al een tekort in de zorg en je merkt dat de nood nu echt hoog is. Zeker als straks de piek van de coronacrisis komt. Dan hebben



Ad Warnar. FOTO SAMEN VOOR BETERE ZORG

we voldoende bedden, maar ook genoeg mankracht nodig. Dan moet je denken aan artsen, verpleegkundigen en andere zorgverleners. Daarom is ook dat platform Extrahandenvoorde-zorg.nl opgericht. Daarmee worden alle aanmeldingen landelijk verzameld en weer verspreid over de verschillende regio's.”

Mensen met verschillende achtergronden melden zich aan. „Artsen die normaal gesproken inentingen geven aan reizigers. Alle buitenlandse reizen worden nu echter geannuleerd, dus die artsen hebben niets meer te doen. Maar ook geneeskundestudenten die bezig waren met hun coschappen. Zij zijn naar huis gestuurd, maar met al hun ervaring kunnen ze nog prima meehelpen in het ziekenhuis.”

Ongeveer de helft van de mensen die zich hebben aangemeld, heeft nog een big-registratie en kan zo

Oud-medewerkers zorgsector gaan weer aan de slag

worden ingezet. De andere helft heeft geen big-registratie meer of heeft dat diploma nooit gehaald. „Voor deze mensen regelen we een korte opleiding, waarmee ze een aantal essentiële dingen leren. Zo leren ze hoe ze zich kunnen beschermen tegen corona.”

Risicogroep

Ook oudere mensen die al met pensioen waren, melden zich nu aan. Maar behoren deze mensen niet tot de risicogroep, die extra vatbaar is voor corona? „Daar houden we rekening mee”, zegt Warnar. „Die mensen moeten we niet inzetten op een plek waar coronapatiënten zijn. Verder ligt de verantwoordelijkheid voor hun deelname bij de mensen zelf.”

In Noord-Holland is de nood tot nu toe nog niet zo hoog, zo legt Warnar uit. „Afgelopen zondag waren er in heel Noord-Holland en Flevoland 200 mensen met corona, dat is niet te vergelijken met wat er in Noord-Brabant gebeurt. Bij ons komt de piek denk ik over vijf weken en hoe hoog die piek wordt, weet ik niet. Sowieso gaan de tekorten in de zorg niet alleen over corona. In alle zorginstellingen liggen mensen die aandacht en verzorging nodig hebben.”

→ **Plus Werken II: Extra handen aan het bed**

Extra handen aan het bed

Zo'n twintigduizend ex-zorg medewerkers hebben zich nu in deze lastige tijden met de coronacrisis aangemeld om bij te springen in de zorg. Via de website extrahandenvoorde zorg.nl hebben zich nu al duizenden mensen aangemeld. Vorige week stond de teller nog op 7000, maar woensdag meldde minister De Jonge dat het inmiddels al om twintigduizend mensen gaat. Op deze pagina drie portretten.

Teksten: Natasha Smit

In LUMC aan de slag om 'nuttig te zijn'

Normaal gesproken werkt Coby de Vreugd (54) als verpleegkundige in een huisartsenpraktijk in Rijnsburg. Maar omdat de mensen niet meer naar de praktijk toe komen, valt haar werk daar nu grotendeels weg. „Ik heb aan mijn werkgever gevraagd of ik me op een andere manier nuttig mag maken”, zo vertelt de Katwijkse. Of ik nu als verpleegkundige in het Leids Universitair Medisch Centrum aan de slag mag. „Kan ik beter daar mijn steentje bijdragen.” „Ik heb met de coronapatiënten te doen. Je wilt dat virus niet krijgen. Er wordt te gemakkelijk over gedacht. Als je het krijgt, dan ben je nog niet jarig. Ik vind het zo erg wat er nu gebeurt. Ik probeer wel voorzichtig te zijn, maar als je ziet hoe ziek die mensen zijn en hoeveel mensen er elke dag overlijden. En dan al die beelden uit Italië. Dat raakt me wel.”

„Als verpleegkundige loop je wel een extra risico, dat klopt. Maar weet je, je kunt altijd ziek worden. Je probeert jezelf gewoon zo goed mogelijk te be-



Coby de Vreugd: „Ik heb met de patiënten te doen.”

EIGEN FOTO

schermen en je doet precies wat er gezegd wordt. Je maakt je handen schoon en met keelpijn of verkoudheid ga je niet werken. In het ziekenhuis maak je

wel meer kans om ziek te worden, maar je kunt het ook op straat oplopen. Zelf ben ik gelukkig nooit ziek en maak ik me daar ook niet zo druk om.”

De mouwen opstropen

In haar dagelijks leven werkt Ruth Otten (52) als bloemist. Ze heeft zich gespecialiseerd in het maken van rouwbloemwerk en die bezorgt ze vanuit huis. Maar na het zien van alle beelden rondom de coronacrisis en de drukte in de ziekenhuizen heeft de Hoofddorpse zich nu aangemeld om als verpleegkundige aan de slag te gaan. „Ik heb vroeger ook als verpleegkundige gewerkt”, vertelt Otten, die in Zaandam is opgegroeid. „In de jaren tachtig heb ik de opleiding avondverpleegkunde gedaan en daarna heb ik in het Sofia Kinderziekenhuis in Rotterdam en vier jaar in twee ziekenhuizen in Amerika gewerkt. Het lijkt alsof het heel ander werk is daar, maar uiteindelijk komt het allemaal op hetzelfde neer. Mouwen opstropen en gaan met die banaan, zeg ik altijd. Je doet je best, je werkt hard en je zorgt voor de patiënten. Dat moet nu ook met de coronacrisis gebeuren.”

Vanuit haar werk als bloemist is Otten al gewend om met wat zwaardere processen om te gaan. Ze heeft zich namelijk gespecialiseerd in rouwbloemwerk. „Ik heb vroeger veel op de oncologie-afdeling gewerkt. Daar heb je heel puur contact met je patiënten en dat miste ik in de bloemenwinkel. Daarom richt ik me nu op rouwwerk. Ik kom bij de mensen thuis en dan zoeken we samen een mooi bloemstuk uit dat persoonlijk is en echt bij hen past.”

„Alle uitvaarten worden momenteel echter wat soberder aangekleed en daardoor heb ik nu minder werk. Ik vind het zonde om thuis te zitten, terwijl ik meerdere kwaliteiten heb. Ik vind dat je er in zo'n noodsituatie voor elkaar moet zijn. Zo draag ik graag mijn steentje bij in de zorg.”



Ruth Otten: „In zo'n noodsituatie moet je er voor elkaar zijn.”

EIGEN FOTO

„We hebben allemaal die beelden uit Italië gezien. Dat moeten we proberen te voorkomen en daarom wil ik er voor de mensen zijn. Ook de zieke mensen hebben iemand nodig die er voor hen is. Niemand heeft om deze crisis gevraagd. We moeten hier met zijn allen hard voor knokken en het samen oppakken. 's Ochtends werk ik nog als bloemist, maar daarnaast mogen ze me inplannen in de zorg. Dan kan ik ook de andere verpleegkundigen wat ontlasten.”

„Zelf heb ik geen angst om ziek te worden. Wat gebeurt dat gebeurt er. Je neemt al je voorzorgsmaatregelen om jezelf te beschermen en verder doe je wat je kunt. Meer dan je best kun je niet doen. Er zijn ook situaties waar ik zelf in mijn eentje zit en hulp nodig heb. Nu kan ik die andere mensen helpen. Dat voelt goed om te doen.”

'Ik moet wel helpen'

Veel oud-verpleegkundigen voelen zich geroepen om juist in deze moeilijke tijden, waarin in de ziekenhuizen onder druk staan en de intensive cares vollopen met patiënten, een handje te helpen.

„Toen deze crisis uitbrak, voelde ik me wel verplicht om wat bij te dragen”, vertelt Loes Verdoes (25), die vroeger als verpleegkundige werkte in het VU ziekenhuis en nu als docent HBO-V actief is op de Haagse Hogeschool. „Bij mijn master gezondheidswetenschappen heb ik me bovendien nog gespecialiseerd in infectieziekten, dus die kennis kan ik nu mooi gebruiken.”

„Als verpleegkundige wil je je sowieso graag inzetten voor het maatschappelijk belang. Dat is je roeping, dat zit dan in je bloed.”

„De ziekenhuizen hebben onze steun nu hard nodig. Ik heb zelf ook wel eens op zo'n afdeling gestaan, dus ik weet hoe hoog de werkdruk daar is. En als je dan hoort dat de verpleegkundigen het niet meer aan kunnen, dan is het toch mooi als wij een handje kunnen helpen.”

„Zet mij maar neer waar ik nodig ben”, zegt de Leidse stoer. „Maar het liefst werk ik met de coronapatiënten zelf. Die mensen zijn vaak heel eenzaam, omdat ze in isolatie zitten. Ik denk dat ze wel wat extra aandacht kunnen gebruiken. Zelf



Loes Verdoes: „Zet me maar neer waar ik nodig ben.”

EIGEN FOTO

ben ik niet bang om ziek te worden. Ik ben jong, gezond en fit en met mijn leeftijd behoor ik

niet tot de risicogroep. Tegelijkertijd probeer ik mezelf wel te beschermen.”

